

Amb l'exposició *1000 anys de ceràmica catalana. Celebrant els 40 anys de l'Associació Catalana de Ceràmica*, la Fundació Mascort i l'Associació Catalana de Ceràmica han organitzat una mostra que té com a objectiu posar en valor l'estudi i la difusió de la ceràmica del nostre territori, així com també volen commemorar el quarantè aniversari de la creació de l'ACdC (1980-2020).

Una vegada més, la Casa Galibern, seu de la Fundació Mascort, omple les seves sales de ceràmica, però aquest cop d'una manera molt especial i única, ja que, gràcies a la col·laboració amb l'ACdC, el visitant podrà gaudir a l'observar unes 300 peces ceràmiques d'arreu de Catalunya que no només formen part de la Col·lecció Mascort, sinó que també recullen obres d'altres col·leccions particulars i institucions museístiques, com el Museu d'Història de Barcelona, el Museu del Disseny de Barcelona, el Museu de Mataró, els Museus de Martorell, el Museu del Càntir o la Fundació La Fontana, entre altres.

El president de l'ACdC, Alfons Romero, i el doctor en Història, Josep A. Cerdà, són els comissaris de la mostra i autors del catàleg, que volen incentivar l'interès per l'estudi de la ceràmica catalana, la seva divulgació, valorització artística i, si s'escau, fomentar-ne el col·leccionisme i la literatura present i futura d'aquesta disciplina. Aquest ha estat un dels camps més oblidats de la nostra cultura per part de les administracions públiques, i gairebé sempre ha estat la iniciativa privada qui s'ha interessat en conservar aquest patrimoni artístic, i qui majors esforços ha fet per a donar-la a conèixer a través d'exposicions i/o publicacions especialitzades, com són les revistes, els llibres i els catàlegs d'exposicions.

Es tracta d'una exposició en la que ha primat una tria molt selecta entre les millors peces de pisa i terrissa d'arreu de Catalunya, oferint un conjunt del que mai abans s'havia pogut gaudir en un mateix espai. La mostra és trencadora en molts aspectes, i exhibeix tant la producció de pisa com la terrissa i altres realitats

ceràmiques que permeten resseguir l'evolució històrica d'aquesta disciplina. Les sales de la Casa Galibern inicien un recorregut històric amb les produccions ceràmiques altmedievals -elaborades als territoris comtals-, que passen pels primers gremis, la gran producció ceràmica i les pises blaves, daurades i policromes catalanes, fins que s'arriba al modernisme, juntament amb les innovacions dels segles XIX i XX, conclouent, així, l'àmbit cronològic dels mil anys.

L'Associació Catalana de Ceràmica té com a objectiu principal l'estudi de la ceràmica medieval i moderna, principalment catalana, així com la conservació i la divulgació del seu patrimoni ceràmic. És editora de la reconeguda revista *Butlletí Informatiu de Ceràmica*, que té una difusió global i que compta amb gairebé quatre-cents subscriptors, entre els quals s'hi troben els museus més prestigiosos. En aquesta ocasió, l'edició del catàleg de la mostra que exhibeix la Fundació Mascort, és el número doble (121-122) i monogràfic d'aquesta publicació.

L'exposició, de caràcter gratuït, es podrà veure a la Casa Galibern, seu de la Fundació Mascort, **del 12 de juny al 12 d'octubre de 2021**, amb possibilitat de pròrroga.

Alfons Romero Vidal és Doctor en Ciències Biològiques, especialitzat en toxicologia i patologia, però sempre ha sabut combinar la seva tasca com a professor de la Facultat de Medicina de Barcelona i com a director de recerca preclínica del Centre d'Investigació del Grup Ferrer amb la seva afició per a l'estudi de la ceràmica antiga, principalment d'Època Moderna. A part de ser un gran col·leccionista de la ceràmica d'aquests segles, l'interès pel seu estudi el va portar a desenvolupant nombrosos estudis de camp, de forma sistemàtica, per centres ceràmics tant actius com extingits. És un gran interessat en conservar el màxim patrimoni ceràmic català possible, fet que li portar a col·leccionar terrissa antiga, especialitzant-se en les gerres. És soci de l'Associació Catalana de Ceràmica des dels seus inicis (1980), on també ha sigut vocal de la seva junta de govern i, des de l'any 2004, n'és president.

Entre les seves publicacions, destaquen nombrosos articles dins el *Butlletí Informatiu de Ceràmica*, així com també ha escrit la trilogia *Tinajería tradicional espanyola*, *La terrissa a Catalunya* i el *Catálogo de marcas y cuños de la cerámica espanyola*, entre altres. Com a membre i actiu col·laborador de la Asociación de Ceramología, d'àmbit estatal, ha participat en diversos congressos i conferències, i també ha format part del comitè científic de diversos congressos nacionals i internacionals.

És membre del comitè d'experts del Museu de Ceràmica de l'Ametlla de Mar, de la Taula de Patrimoni de Sant Cugat del Vallès, i ha actuat com a expert per a la classificació de les col·leccions ceràmiques de diversos museus, com el Museu Cau Ferrat de Sitges, el Museu Municipal de Molins de Rei o el Museu Basilio Sobrecueva (Astúries). És reconegut dins del *Diccionari d'historiadors de l'art català, valencià i balear*.

Josep Antoni Cerdà i Mellado és Doctor en Història (Universitat Autònoma de Barcelona) especialitzat en història medieval (Universitat de Barcelona). La seva tesi doctoral porta el títol *Els escudellers i la producció de pisa a Barcelona. Segles XV i XIX*. Combina la seva feina de professor a l'Institut Miquel Biada (Mataró) amb la seva especialització acadèmica, formant part del Centre d'Estudis d'Arqueologia i d'Història de Mataró (CEAHM), de la Junta Directiva de l'Associació Catalana de Ceràmica, de l'Asociación Española de Ceramología, i de l'Associació Catalana per a la Recerca en Arqueologia Medieval (ACRAM). A més, és director de la revista *Butlletí Informatiu de Ceràmica*, que edita l'Associació Catalana de Ceràmica, a part de ser-ne l'autor de nombrosos articles. També ha participat com a ponent en diversos congressos i conferències especialitzats en aquesta disciplina.

La seva excel·lent relació amb la Fundació Mascort es fa palesa en haver comissariat totes les seves exposicions sobre ceràmica i haver-ne sigut l'autor dels seus catàlegs titulats *La loza dorada de la Colección Mascort*, *La ceràmica catalana de la Colección Mascort*, *Ceràmica heràldica de la Col·lecció Mascort i del Museu de Ceràmica de Barcelona* i *Azulejos, paneles y socarrats de la Colección Mascort*. A més, també ha publicat *La ceràmica catalana del segle XVII trobada a la plaça Gran (Mataró)*. És reconegut dins del *Diccionari d'historiadors de l'art català, valencià i balear*.

Algunes de les peces a destacar, són:

1. **Pot**, Barcelona, segle XIV. 38 cm alt. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 19.
2. **Aiguamans**, Vilafranca del Penedès (Barcelona), segle XVIII - primera meitat del XIX. 48 cm alt. Museu del Càntir (Argentona). Cat. 39.
3. **Beneitera**, Barcelona, primera meitat del segle XVII. 34 cm alt. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 76.
4. **Alambí**, Baix Llobregat o Alt Penedès, segle XIX. 63 cm alt. Col. particular. Cat. 82.
5. **Doll (gerra)**, Quart (Girona), any 1697. 77 cm alt. Col. particular. Cat. 83.
6. **Cullerer**, La Seu d'Urgell. Signat "Tor" (Josep Tor i Puig), 1877. 18 cm alt. Col. particular. Cat. 94.

7. **Doll**, probablement de Can Barloca, Figueres, primera meitat del segle XX. 33 cm alt. Col. particular. Cat. 139.
8. **Sopera**, El Pont de Suert, final del segle XIX - primer terç del XX. 17,5 cm (30 cm amb la cobertora). Fundació La Fontana. Cat. 151.
9. **Escudella de pagès**, decorada amb "alàfies". Possiblement, obrador de Pere Ximeno, Barcelona, segona meitat del segle XV. 5,7 x 13,7 cm. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 162.
10. **Rajola de paviment**, decorada amb la llegenda "Ego sum qui pecavi 1533". Barcelona, segon terç del segle XVI. Procedeix del paviment del castell de Vulpellac (Baix Empordà), 15 x 15 cm. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 169.
11. **Plata**, sèrie anomenada "de transició". Barcelona, darrer terç del segle XVII - inici del XVIII. Ø 36,5 cm. Col·lecció particular. Cat. 197.
12. **Gerro d'aiguamans**, sèrie anomenada "de Banyoles", Barcelona, últim terç del segle XVIII. 65 cm alt. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 217.
13. **Plata**, sèrie anomenada "d'orles diverses". Atribuïda al taller de Lluís Castanyera/Onofre Rodergues, Barcelona, ca. 1616 - ca. 1641. 6,8 x 39,5 cm. Col·lecció Privada Mascort. Cat. 235.
14. **Plat de tres quarts de pam**, Barcelona, troballa de la Plaça Gran (Mataró), primera meitat del segle XVII. Ø 18 cm. Museu de Mataró. Cat. 243.
15. **Pot**, sèrie anomenada "de la margarida", atribuït al taller dels Gual, Barcelona, final del segle XVII - inici del XVIII. 35,5 cm alt. Fundació La Fontana. Cat. 267.
16. **Càntir artístic modernista "de moneder"**, coccio oxidant amb patina d'argerata, Olot, final del segle XIX. 26 cm alt. Museu del Càntir d'Argentona. Cat. 294.
17. **Plafó de la batalla dels gats i les rates**, composició al·legòrica del setge de Perpinyà i Cotlliure, ca. 1642. Museu Municipal Vicenç Ros (Martorell).

Per a obtenir les imatges, contacteu amb el departament de premsa a l'adreça casagalibern@fundacionmascort.com o al telèfon 972 75 80 57.